

MUNANDI LÆTTI FYRI FISKIVINNUNA

Kurstapið uppá lán í Realkreditstovninum fellur burtur Frá kvart til hálva milj. í lætta fyri hvørt skipið

Orsakað av lága kursinum á láni-
skjølum frá realkreditstovninum
og fiskaribankanum hevur lands-
stýrið samráðst við ríkisstýrið um
at finna úteigir fyri at sleppast
kann undan kurstapinum. Uppi-
skoytislanini, sum tapini gera neyð
ug, eru munandi og eykabyrða í
skiparakstrinum.

Nationalbankin hevur nú eftir
áheitan frá forsætisráðharradeildini
sagt seg vilja keypa lániskjøl frá
realkreditstovninum til parikurs.
Tilsøgnin er galdandi frá 2. novem-
ber 1967 og umframt lániskjølini,
ið geva 6 pst. í rentu p. a. nomi-
nelt og sum statsveðhald er fyri.

Virðisbrøvini hjá Realkreditstov-
ninum hava higartil verið seldar á

Borsinum, og vóru komnar heilt
niður í kurs 85, men hava seinast
ligið um 86%.

Tað er tí ein stórur fyrimunur,
at landsstýrið hevur borið so í
band, at danski nasjonalbankin nú
keypí upp virðisbrøvini til pari-
kurs (100).

Bæði sleppur tað almenna á hen-
da hátt frá eini stórari eykabyrðu
og teir, sum lánini skulu taka fáa
við hesi skipan ein beinleiðis lætta,
sum fer at muna í stórum.

**Línuskip, sum nú verða bygd fyri
5 milj. krónur, koma við nýskíp-
arini at faga ein lætta frá kvart
miljón krónur og uppeftir, og tá
rentan í realkreditstovninum er
lág í mun til rentur í dag, 6½%**

verður realkreditstovnurin aftur
hjá týðandi lánistovnurin.

**Realkreditstovnurin letur 50 pst.
í lán uppá hvørt skipið, so tað
verður ein munandi lætti fyri
fiskivinnuna.**

Tann stogur, sum hevur verið í
föroyskari skipabygging tey sein-

astu árin, og sum so dánt er kvinn
aður aftur, fer við hesi nýggju skip
an, at fara við sær, at menn aftur
fara at byggja nýggj skip til fiski-
flotan, hetta er neyðugt, um vit
framvegis skulu vera kappingarför-
ir á marknaðinum.

Maria Sivertsen

Sunnudagin 5. november komu
deyðsboðini av Mariu Sivertsen, á
Bakkahelli í Havn. Hon var borin
í heim 13. september 1889 og var
sostatt 78 ár nú hon doyði.

Maria Sivertsen er ein av teim-
um, sum kom at starvast eitt langt
liv í almennari tenastu; frá ungum
av til hon fyrri góðum ári síðani
mátti leggja starvið niður. Tá hon
legði frá sær á telefonverkinum 1.
maj 1966 hevði hon starvast har í
58 ár.

Hon kom fyrst at starvast á tele-
fonverkinum hjá Degn, flutti síðani
niðan á Tinghúsvegin í telefonhú-
sini, sum nú eru niðurtíkin og síð-
ani í nýggju telefonhúsinu. Hon
hevði soleiðis fylgt við tí um-
broying, sum hevur verið í fæ-
roysku umsitingini.

Tann, ið hevur starvast saman
við Mariu, ber henni alt gott sum
samstarvsfelaga; tað var álít í
henni. Tá Føroyar vóru hersettar

av Bretum var tað hennara upp-
gáva at tosa við onglendingar, og
tað lá væl fyri hjá henni eisini at
orðbera seg á enskum. Hevði ein
breti ørindi á telefonverkinum, so
var spurt eftir frk. Sivertsen.

Tað gamla trúgva sinnalagi, sum
eyðkennir føroyingin, var eisini
hennara, og sína uppgávu á tele-
fonverkinum røkti hon trúliga.

Í 1948 varð hon sett sum fyri-
stöðukvinnu á telefonstöðini.

Kongins »fortjenestemedalje« í
silvuri fekk hon, tá hon hevði
starvast á telefonverkinum í 50 ár.

Hon kom at starvast undir fyra
verkstjórum, A. Degn, Olaus Jacob
sen, Louis Zachariasen og nú E.
Christiansen.

Hevði sjúkan ikki nívt tey sein-
astu árin, hevði hennara stórsta
ynski verið at starvast á telefon-
verkinum tí hon kendi telefonverk-
ið varð vordíð hennara alt og eitt.

Vit drýpa hovuð nú hon er farin.
Tað er saknur eftir Mariu Sivert-
sen, eitt menniskja, sum hevði so
nógva at gera, men tó hevði stundir
at vera trútt móti sínum.

J. Lindenskov.

Løgmaður og Bacalao

Vit hava sæð í Dagblaðnum hørd
orð frá mongum móti Dam og sit-
andi landsstýri fyri tað ógvuligu »ku-
lant« s'óðu, sum Dam og hansara
starvsfelagir í landsstýrinum hava
tikið yvir fyri Bacalao, nú í
kreppan seig á.

Tað eru ikki smápengar at »ri-
síkera« slakar 2 milliónur aftaná,
at kommunan hevur »risíkerað« kr.
600.000 ella slakan fjórðing av tí
samlaða hjálparláninum, ið talan
er um — tvær milliónur fimm
hundrað túsund.

Men »Dagblaðið« kastar nú út
ta ósannindi, at P. M. Dam skal
hava verið andstöðuligur og einsa-
mallur mótmælt, at kommunan
skuldi sleppa undan fyrst at »risi-
kera« tær 600.000 kr.

Har, ið »saneringarveðhald« er
givið, er — allstæðni — kravt, at
ávarandi kommunu skuldi taka
sjórðing av »risikoini«.

Tað sama galt fyri Tórshavnar

kommunu viðvíkjandi hjálpini til
»Bacalao«.

Hetta var ikki bara Dams, men
ein einmælt landsstýrisstøða og ein-
mælt figgiarnevndarstøða.

**Fólkaløkkurin hevði onga ser-
stöðu.**

Tað skal sigast, at Bacalao-
fólkini, ið vit hava hoyrt úttala seg
hava viðgingið, at lögmaður í
teirra kreppumáli hevur sýnt seg
ógvuliga »forstáiligan« og vælvil-
aðan at hjálpa fyri at bjarga ar-
beiðarunum undan tí stóra arbeiðs-
loysinum, ið húsagangur Bacalao's
vildi elvt.

Og sjálvt um Havnin hevur nógva
annað at liva av enn »Bacalao«,
vildi tað nerva tey kommunalu við-
urskiftini stórliga, um Bacalao
varð afturlæst með alla.

Tað er í øllum syftum eyðvitað,
at hitt almenna, landsstýri, lögting,
og Havnar kommunu skylda at
hjálpa so langt sum møgult og
sum felagsliga forsvarligt.

70 ár

Fríggjadagin 10. november
verður J. Simonsen, lærari í
Gotu 70 ár. Sum flest allir
drongir á hansara aldri, fór
Jákup til skips so skjótt hann
var komin út um skúlagátt.

Men hugur hansara stóð til
skúlan, og hann hevði vundið
sær fyri læruna fór hann í 1920
á læraraskúlan í Havn.

Í 1923 tók hann prógv og
bleiv sama árið lærari við Gotu
skúla, har hann hevur verið lær-
ari til hann nú í heyst legði frá
sær. Frá 1945 hevur hann verið
fyrsti lærari.

Umframt prógv frá lærara-
skúlanum í Havn, var Jákup á
ungum aldri á gymnastikkhá-
skúlanum í Ollerup, har tann
tá so kendi gymnastikkleiarin
Niels Buck var fyristøðumaður.
Seinri hevur Jákup eisini vunn-
ið sær kunnleika á »Statens
Lærerhøjskole« í København.

Jákup hevur verið ein góður
lærari, sum við fullum huga
hevur lagt síni evnir og arbeiði
í skúlaskapin og verið væl um-
tøktur og avhildin bæði av børn
um og foreldrum. Men Jákup
hevur eisini fingið stundir til
at tikið sær av øðrum arbeiði í
søknini, var í mong ár limur av
Gotu søknarstýri og formaður
tess í fleiri valskeið. Í Gotu
meinigheitsráð sat hann í mong
ár, og deknur við Gotu kirkju
hevur hann verið síðani 1943.

Men Jákup kendi seg ikki
skildan frá børnunum tann dag-
in tey fóru úr skúlanum. Í frá-
haldsarbeiðinum millum ung-
dómin hevur hann tikið livandi
lut og lagt nógva arbeiði í at
samla tey ungu um hesa góðu
søk, og var hann leiðari av
losjuarbeiðinum í mong ár.

Fyri Gotu søkn hevur Jákup
verið ein góður lærari, ein góður
ungdómsleiðari og ein góður
bygdamaður. Tað verða tí
mong, bæði ung og eldri sum
við takksemi minnst Jákup nú
á 70 áradegnum.

Vinnaður.

Ráfiskaprísir

Ráfiskanevndin, sum sett er eftir lögtingslóg nr. 16 frá
9. april 1964, hevur á fundi 3. november 1967 sett fylgj-
andi minstapris fyri fyrstafløks blóðgaðan ráfisk við
hovdi frá vekt.

Toskur yvir 27"	Kr. 0.85 pr. kg.
Torskur undir 27"	Kr. 0.60 pr. kg.
Longa	Kr. 0.85 pr. kg.

Hesir prísir eru galdandi frá og við 3.11. 1967 á hesum
plássnum.

Klakksvík, Hvannasundi, Norðdepli, Lørvík, Fuglafirði,
Gotu, Eiði, Skálafirði, Tórshavn, Vestmanna, Miðvági,
Sørvági, Tvøroyri og Vági.

Fyri tey avveidingarpláss, sum eru ikki nevnd her, verður
prísurin hin sami, sum í omanfyri nevndu bygdam við
frádrátti av flutningskostnaði til og frá avskipingarhavn.

Tórshavn, 4. nov. 1967.

Ráfiskanevndin.

Halt fast
um tað besta!

Føroya
Pilsnar